

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet er stillet på baggrund af en artikel i Ekstra Bladet den 18. november 2003 vedrørende rejsemontør Claus Jacobsen, Aalborg.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har stillet følgende spørgsmål til skatteministeren på baggrund af en konkret sag, der også har været omtalt i Ekstra Bladet for kort tid siden.

Det drejer sig om lønmodtagernes retssikkerhed, når det viser sig, at lønmodtagerne har modtaget skattefri rejser og befordringsgodtgørelse efter gældende regler, men hvor det så ved en kontrol hos den pågældende arbejdsgiver viser sig, at arbejdsgiveren ikke har opfyldt sin del af forpligtelsen. Og så sker der det, at hele beløbet, som er udbetalt skattefrit, går til almindelig beskatning, og det betyder for den pågældende lønmodtager flere hundredtusinder kroner. Jeg vil godt høre skatteministerens vurdering af den sag her.

Kl. 15.35

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg allerførst sige, at jeg er meget optaget af den sag, som her nævnes, men jeg er desværre afskåret fra at gå ind i en detaljeret drøftelse af en konkret sag. Derimod vil jeg meget gerne generelt sige, at efter de gældende regler er godtgørelse, der udbetales af arbejdsgiver for udgifter, som medarbejder påføres som følge af arbejde, som udgangspunkt skattepligtig for medarbejderen. Dog kan godtgørelse af medarbejderens erhvervs-mæssige merudgifter til rejse og befordring udbetales skattefrit, hvis en række betingelser er opfyldt, bl.a. om satser, om dokumentation, og om, at arbejdsgiveren fører en kontrol.

Disse regler, som er meget enkle, for udbetaling af skattefri godtgørelse er efter min opfattelse et godt alternativ til det administrative bøvvl, det ville være for alle parter, hvis medarbejderne i stedet for skulle dokumentere alle deres merudgifter med henblik på refusion hos arbejdsgiverne eller et fradrag på selvangivelsen. Kravet er blot, at den ansatte og arbejdsgiveren ved udbetaling sikrer sig, at betingelserne for skattefriheden er opfyldt.

Jeg har bemærket, at der bl.a. i pressen har været sager fremme, hvor det øjensynligt ene og alene er arbejdsgiverens skyld, at det, der skulle have været skattefri godtgørelse, efterfølgende

er blevet helt eller delvis beskattet hos lønmodtageren, fordi arbejdsgiveren ikke har ført den fornødne kontrol.

Hvis regelsættet ændres, skal skatten eftergives lønmodtageren og i stedet opkræves hos arbejdsgiveren, og det vil reelt være et incitament til at anvende de skattefri godtgørelser som et lønelement. Arbejdsgiveren kan nemlig bevidst undlade at føre kontrol med udbetalingerne og samtidig aftale med lønmodtageren, at skattepligtig løn udbetales som en lavere, skattefri godtgørelse.

Det er klart, at vi jo ikke kan have sådan noget. Og derfor vil jeg slutte med at sige, at det ikke er første gang, jeg bliver præsenteret for det problem. Jeg har derfor bedt mine embedsmænd om at se på den administrative praksis: Kan vi ikke gøre det her noget bedre – det tror jeg vi kan – og mere betryggende for begge parter?

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker selvfølgelig for svaret. Jeg har før i lignende sager hørt skatteministeren kere sig meget om ganske almindelige lønmodtagere og deres retssikkerhed. I den her sag, som den ligeså oplyst for mig, har lønmodtageren gjort nøjagtig, hvad han skulle. Og når det nu viser sig, at det er arbejdsgiverens skyld, hvad arbejdsgiveren også i et brev til Told og Skat i Thisted har dokumenteret, så straffer man alligevel lønmodtageren og siger, at hele beløbet skal beskattes. Det er da ikke at være særlig venligt stemt over for lønmodtagerne.

Det er jo også konkret sådan, at der har været en kontrol på den pågældende virksomhed i 1999. Man foretager endda en telefonopringning til Told og Skat i Thisted for at spørge, om det er noget, der vedkommer lønmodtageren. Og det får man at vide at det ikke er. Så kommer der efterfølgende en sag, hvor man tillader sig at gå 5 år tilbage.

Jeg synes, at lønmodtagerne har gjort nøjagtigt, hvad de bør gøre: være på vagt og sikre sig, at de ting, som de har gjort, kørt og rejst osv., er i henhold til noget, de kan dokumentere. Den pågældende kommune, Sejlflod Kommune, har også accepteret, at det er tingenes tilstand. Jeg synes, skatteministeren skal lytte til den sag her og gå ind og tage parti i sagen, hvis der ellers er sammenhæng i den velvilje, som regeringen har lagt frem, at hvis der er tvivl, så er det lønmodtageren, der skal tilgodeses.